

- dle rozdělovníku -

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 1206602/2024

Sp. zn.:

S-MHMP 440980/2023

Vyřizuje/tel.:

Mgr. Černohouz

236 003 940

Počet listů/příloh: 4/0

Datum:

11. 7. 2024

Příkaz

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen „MHMP OPP“) jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče v hlavním městě Praze podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále pouze „památkový zákon“), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOP“), **rozhodl** v souladu s ustanovením § 90 ZOP a ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále pouze „správní řád“), **t a k t o :**

Právnícká osoba **PREdistribuce a.s.**, se sídlem **Svornosti 3199/19a, 150 00 Praha – Smíchov, IČO 27376516**, se uznává vinnou z přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se dopustila na pozemku parc. č. 1608/74, k. ú. Ďáblice jakožto stavebník ve vztahu k záměru nazvanému „**Praha 8 – Ďáblice, ul. Ďáblická, AKROS, DTS, kVN, kNN – č. stavby 144954, Praha, Ďáblice**“ tím, že v blíže nezjištěné době, nejdříve po dni 21. 8. 2021, provedla skřívku, vztyčila oplocení a vybudovala kapličku pro HUP nebo elektroměr, aniž by splnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 památkového zákona vůči Archeologickému ústavu Akademie věd ČR. Nemovitost, dotčená stavební činností, se nachází na území s archeologickými nálezy.

Za spáchání přestupku se právnické osobě PREdistribuce a.s., identifikované výše, **ukládá** podle ustanovení § 35 písm. b) ZOP, § 46 ZOP a § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona **správní trest pokuty** ve výši **10 000 Kč** (slovy desettisíc korun českých).

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí (příkazu) o jejím uložení na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. 0558, v. s. **4200002174**, PPF banka, a. s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

Realizaci stavební a jiné činnosti na území s archeologickými nálezy upravuje památkový zákon v § 22 odst. 2, jenž stanoví, že „*Má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů*“.

Nesplnění oznamovací povinnosti, uložené citovaným ustanovením, představuje porušení zákona, na něž pamatuje skutková podstata přestupku.

Ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona určuje, že „*právnická osoba se (...) dopustí přestupku tím, že neplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona*“.

Na základě sdělení odboru výstavby Úřadu městské části Praha 8 sp. zn.: MCP8/292662/2024/OV.Ryv, čj.: MCP8/314862/2024 ze dne 10. 6. 2024 MHMP OPP z povahy zásahu dovodil a považuje za prokázané, že pozici subjektu, za zjištěné jednání odpovědného, zastává osoba specifikovaná výrokem tohoto příkazu (dále jen „odpovědný subjekt“, „stavebník“ nebo „společnost PREdistribuce a.s.“). Její totožnost správní orgán ověřil výpisem z ROS (základního registru).

Současně MHMP OPP zaslal přípis Archeologickému ústavu Akademie věd ČR v. v. i. (dále pouze „ArchÚ“), kde se tázal, zda příslušný stavebník v dané věci povinnost kladenou ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona splnil, či nikoli. Dotazy správního orgánu se týkaly i toho, o jak cennou lokalitu z archeologického hlediska v případě zmíněné oblasti jde, a jak vysokou újmu na veřejném zájmu by porušení řešené povinnosti znamenalo.

Ve své reakci, která na MHMP OPP došla dne 18. 6. 2024, ArchÚ potvrdil, že stran stavební činnosti (ani co do eventuálního záměru) v předmětné lokalitě žádné oznámení neobdržel, že na katastrálním území Dáblice byly v minulosti objeveny nálezy z období od paleolitu až do novověku, že výsledkem archeologického výzkumu ve vzdálenosti 850 m od posuzované parcely

se ukázaly být nálezy z bylanské kultury (starší doba železná) i doby římské, a že se dotčená oblast nachází na území s archeologickými nálezy. Koncem svého vyjádření ArchÚ uzavřel, že přesto nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku uskutečněné stavební činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů. Správní orgán tudíž uznal za prokázané, že odpovědný subjekt oznámení vůči ArchÚ neučinil.

Památkový zákon definici termínu „území s archeologickými nálezy“ neobsahuje. Při vymezování zmíněného pojmu nutno vycházet z čl. 1 odst. (ii) a (iii) Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované), publikované pod č. 99/2000 Sb. m. s. (dále jen „Maltská konvence“), kde je definováno archeologické dědictví, k jehož ochraně se Česká republika jako smluvní strana Maltské konvence zavázala. Území s archeologickými nálezy lze tedy vymezit jakožto území, konkretizované ustanovením čl. 1 odst. (ii) a (iii) Maltské konvence. V této souvislosti dlužno také upozornit na čl. 2 odst. (i) Maltské konvence, dle kterého mezi závazky každé smluvní strany patří vedení soupisu jejího archeologického dědictví a klasifikace chráněných památek a oblastí. Česká republika plní danou povinnost prostřednictvím Státního archeologického seznamu, vytvořeného v rámci výzkumné činnosti Národním památkovým ústavem a jeho předchůdcem, Státním ústavem památkové péče. Státní archeologický seznam představuje evidenci archeologických lokalit zakreslených do mapy v digitální podobě.

MHMP OPP pokládá za prokázané, že společnost PREdistribuce a.s. konala stavební činnost na území s archeologickými nálezy.

Stavební činnost památkový zákon nedefinuje. Důvodová zpráva k památkovému zákonu jako příklad uvádí stavby průmyslových a obytných komplexů, dolů, lomů, komunikací, zemědělské a vodohospodářské stavby.

Oznamovací povinnost tíží stavebníky bez ohledu na to, zda konkrétní zamýšlenou stavební činností dojde nebo nedojde k zásahu do archeologického naleziště, a dokonce i bez ohledu na to, zda stavebníci vědí, že se jedná o území s archeologickými nálezy neboli zda se na území, v němž hodlají stavební činnost realizovat, nacházejí prvky archeologického dědictví.

Namítaná oznamovací povinnost má za svůj účel zajistit pro ArchÚ včasnou informaci o zamýšlených pracích, které by mohly archeologické dědictví na řešeném území ohrozit, poškodit nebo zničit, aby ArchÚ, popř. oprávněná organizace dostaly možnost uplatnit požadavky na uskutečnění záchranného archeologického výzkumu. Příslušné oznámení nutno učinit s dostatečným předstihem, a to nejen v zájmu subjektu, jenž má výzkum provádět (ArchÚ, oprávněná organizace nebo jiná oprávněná osoba), ale především ku prospěchu stavebníka. Realizace výzkumu vždy znamená větší či menší zdržení stavební činnosti.

Charakter přestupku má „*společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*“. Nesplnění oznamovací povinnosti, uložené stavebníkovi ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona, za přestupek označuje ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) téhož zákona. V předmětné věci došlo k naplnění jak formálního znaku přestupku, tak i jeho znaků, stanovených památkovým zákonem.

Zároveň se nejedná o trestný čin. Posuzovaný skutek správní orgán kvalifikoval jako čin protiprávní, jelikož nedovodil žádnou okolnost, jež by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal i naplnění materiálního znaku, a sice společenské škodlivosti přestupku. V kontextu společenské škodlivosti správní orgán odkazuje kupř. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále pouze „NSS“) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28 (judikáty Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), kde se NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“). Čin, kterého se společnost PREdistribuce a.s. dopustila (nesplnění oznamovací povinnosti podle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona), má povahu přestupku. MHMP OPP shledává prokázaným, že dotčená oznamovací povinnost ohledně uskutečněné stavební činnosti pro jmenovaného stavebníka platila, a že ji měl splnit.

Ve vztahu k jejímu nesplnění správní orgán zdůrazňuje, že zmíněná povinnost zavazuje odpovědný subjekt přímo ze zákona, její smysl spočívá v nutnosti zachránit a dokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Proto zákon trvá na splnění oznamovací povinnosti **před** provedením stavební činnosti.

MHMP OPP konstatuje, že společnost PREdistribuce a.s. danou povinnost porušila, když realizovala stavební činnost, specifikovanou výrokem tohoto příkazu, aniž by o řešeném záměru předepsaným způsobem (oznámením) informovala ArchÚ.

Správní orgán se v rámci svých povinností zabýval objektivní stránkou předmětné skutkové podstaty a naplněním jejích obligatorních znaků, jimiž jsou jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Jakémukoli uskutečňování stavební činnosti na území s archeologickými nálezy musí předcházet splnění oznamovací povinnosti (viz shora). Její nesplnění znamená rozpor s právní povinností a vyvolání protiprávního stavu. MHMP OPP považuje za prokázané, že stavebník naplnil veškeré znaky posuzované skutkové podstaty, a že z jeho strany šlo o jednání protiprávní, jehož spácháním nastal škodlivý následek, předpokládaný památkovým zákonem. Odpovědný subjekt se tudíž dopustil přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. Správní orgán má za povinnost přestupek projednat a při naplnění jeho materiální i formální stránky je oprávněn uložit správní trest - sankci - pokutu.

Podle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze za přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč, jde-li o přestupek dle téhož ustanovení.

Provádění stavby na území s archeologickými nálezy vykazuje charakter stavební činnosti. V dotčeném smyslu nelze zpochybnit, že společnost PREdistribuce a.s. měla zmíněné oznamovací povinnosti vyhovět nejpozději ke dni zahájení stavební činnosti. Na základě sdělení ArchÚ jako subjektu, vůči kterému oznamovací povinnost směřuje, MHMP OPP uznal za prokázané, že se tak nestalo. Pokud příslušný subjekt svou povinnost nesplní, poruší tím památkový zákon, dopustí se protiprávního jednání a spáchá přestupek (viz str. 4 tohoto příkazu, čtvrtý odstavec, předposlední věta).

Správní orgán při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanoveními § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným formou demonstrativního výčtu), a to k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), k době trvání protiprávního jednání, resp. ke stavu a k rozsahu způsobené škody, k charakteru činnosti právnické osoby. S ohledem na právě konkretizované meze správního uvážení za řešený přestupek uložil správní trest pokuty a stanovil její výši.

Při stanovení výše pokuty MHMP OPP přihlédl ve smyslu ustanovení § 38 ZOP (viz předchozí odstavce) k povaze a závažnosti přestupku, zejména k významu památkovým zákonem chráněného zájmu, jehož se přestupek dotkl, a kterým je v dané věci ochrana hodnot archeologického dědictví jakožto součásti dědictví kulturního.

Protiprávní jednání stavebníka včetně jeho důsledku, resp. následku správní orgán hodnotí tak, že společnost PREdistribuce a. s. nesplněním předmětné oznamovací povinnosti porušila významný veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví v méně závažném rozsahu.

MHMP OPP při hodnocení způsobu spáchání posuzovaného přestupku zohlednil skutečnost, že protiprávní jednání odpovědného subjektu spočívá v pasivním nekonání, tedy opomenutí, ačkoli konat – předem oznámit stavební činnost – měl.

Polehčující okolnost správní orgán neshledal. Přitěžující okolnosti MHMP OPP spatřuje ve faktu, že společnosti PREdistribuce a. s. za porušení památkového zákona z hlediska své působnosti dříve již třikrát pravomocně uložil pokutu (S-MHMP 773107/2011, S-MHMP 1139274/2018 a S-MHMP 1332329/2021).

MHMP OPP při zvážení druhu trestu a jeho výměry s ohledem na výše objasněné a na judikaturu NSS – analogicky rozsudek č. j. 7 As 71/2010 – 97 ze dne 30. 9. 2010, publ. pod č. 2209/2011 Sb. NSS, kde NSS vyvodil závěr, že *„mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán“*, uložil sankci na samé spodní hranici zákonného rozpětí (viz konec předchozího odstavce) zejména z důvodu jejího preventivního působení, aby stavebník nepraktikoval tentýž postup do budoucna v souvislosti s dalšími eventuálně zamýšlenými stavebními záměry či zásahy na území s archeologickými nálezy.

Správní orgán konal v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 odst. 1 správního řádu a výrokem specifikovanou povinnost k úhradě pokuty uložil formou příkazu, jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro uplatněný postup byly splněny zákonné předpoklady, neboť řízení podle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona je řízením z moci úřední a skutková zjištění v řešeném případě má MHMP OPP za dostatečná. Vzhledem k faktu, že vydání předmětného příkazu je prvním úkonem v řízení, správní orgán společnosti PREdistribuce a. s. neuložil povinnost nahradit náklady řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

MHMP OPP se věnoval rovněž otázce zachování lhůty k projednání přestupku, jak mu ukládají ustanovení §§ 29 – 32 ZOP. Pro informaci poznamenává, že dle ustanovení § 30 písm. b) ZOP ve věci přestupku zde vyřizovaného (s ohledem na skutečnost, že zákon za jeho spáchání stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice přesahuje 100 000 Kč), promlčecí doba trvá tři roky. Oznámením o zahájení přestupkového řízení (resp. o pokračování v řízení) se promlčecí lhůta přerušuje a počíná běžet nová (od začátku). Totéž následuje po **doručení** příkazu, vyslovujícího vinu, je-li příkaz prvním úkonem v řízení. Dojde-li k nastíněnému přerušení promlčecí lhůty, pak odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 ZOP). Průzkumem fotomateriálů na www.mapy.cz správní orgán zjistil, že snímek ze dne 21. 8. 2021 zachycuje posuzovanou parcelu jako zcela netknutou a prokazuje, že při jeho pořízení společnost PREdistribuce a. s. zásah ještě neprováděla. Že jeho realizaci mohla zahájit nejdříve až dne následujícího, že tudíž v době vydání tohoto příkazu interval tří let od uskutečnění zásahu neuplynul, a že tedy lhůta pro projednání přestupku a uložení správního trestu ve zmíněném případě zůstala zachována. Vzhledem k dosud vysvětlenému MHMP OPP rozhodl způsobem, popsaným ve výroku tohoto příkazu.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení, k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče. Lhůta pro podání odporu dle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy byl příkaz doručen. Doručení písemnosti upravují ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, jež určují, že nebyl-li adresát tohoto příkazu zastížen, příkaz se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložený příkaz ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl příkaz k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraven, nevyzvedne, považuje se příkaz podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručený posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v uvedeném případě lhůta pro podání odporu). Dle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, jež má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Mgr. Jiří S k a l i c k ý

ředitel odboru

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

Doručuje se datovou schránkou do vlastních rukou:

PREdistribuce a. s., Svornosti 3199/19a, 150 00 Praha – Smíchov (IDDS: vgsfsr3)

MHMP OPP - spis